

Finanzministeren nu siger. Altsaa den Gang, nemlig for 4 Aar siden, da var han fuldstændig paa det Nene dermed. Nu siger han derimod i Anmærkningerne til Lovforslaget, at der bruges et stort Kvantum Mais, navnlig til Brændevinsbrænding, hvortil det store Stivelseindhold og den rolige Gjæring gjør den særlig anvendelig. Altsaa, det Forhold har ikke forandret sig; Maisens Egnethed til Brændevinsbrænding er fremdeles den samme, og den roses fremdeles som særlig anvendelig dertil af Finanzministeren. Men nu er det Diemedet med Lovforslaget at forhindre dette, idet det saa udbilledes videre i Anmærkningerne, at det gjælder om at nøde Brænderierne til Anvendelsen af indenlandst Sæd og bringe dem til at anvende et større Rarum til Indmæstning og Afgiftsberigtigelse for at opnaa det samme Kvantum Brændevin. Altsaa, her er Diemedet at tvinge Brænderierne til at anvende dyrere indenlandst Sæd, hvortil der maa bruges et større Indmæstningsrum, altsaa et større Kvantum Korn for at frembringe det samme Kvantum Brændevin. Jeg veed nu ikke, om den meget ærede Finanzminister ikke har betragtet dette Spørgsmaal fra Samfundets Side, om han har betragtet dette Spørgsmaal fra et eller andet særligt Standpunkt. Den Gang han saae Sagen fra Samfundets Side, var hun fuldstændig paa det Nene med, at dette Forhold var naturligt og usseligt. Den ærede Finanzminister beregner nu Virkningen af den af ham foreslaaede Foranstaltning og siger derom, at den vil direkte tilvejebringe for Statskassen en Merindtægt af 300,000 Kr. Jeg holder mig ganske til Finanzministerens Tal. 300,000 Kr. skulde være Virkningen deraf for Statskassen. At dette kan tilfredsstille en Finanzministers Hjerte i og for sig, set fra Statskassens Synspunkt, finder jeg ganske naturligt, men hvad vil denne Binding af 300,000 Kr. for Statskassen sige? Det vil sige, at det tilsvarende Kubikindhold af Rarum er blevet indmæstet med en Vare, som ikke har givet noget som helst Udbytte. Tager vi de 300,000 Kr., vil det altsaa sige, da vi vide, at Afgiften pr. Tønde Rarum er 2 Kr., at 150,000 Tdr. Rarum er blevet ligefrem spildt, er blevet ødelagt. Hvormeget det svarer til i Bryg, tør jeg ikke sige; jeg kjender ikke nøie Forholdet mellem Tønder Rarum og Tønder Bgg. Dersom det er omtrent svarende til Halvdelen, og jeg skulde tage meget feil, om det ikke er saaledes, vil det sige det Samme som, at Halvdelen, nemlig 75,000 Tønder Bgg, vil derved blive kastet i Rendestenen og ikke give andet Udbytte end 300,000 Kr. for Statskassen. Det forekommer mig at

være saa betydeligt, at her er Tale om et meget væsentligt og søleligt Nationaltab, og jeg vilde have ønsket, at den høitærede Finanzminister ogsaa havde kunnet være i Stand til at se paa dette Forhold fra Samfundets Standpunkt.

Jeg skal ikke nægte, at Forslaget i det Hele taget forekommer mig at være affattet med liden Omtanke, hvorom det noksom vidner, at Told paa en Gjenstand som Malt i et Forslag, der handler om Bgg, kan glemmes. Det er i og for sig forbausende. Thi den meget ærede Finanzminister kan ikke have ment, hvad han har sagt; det kan just ikke være en saa ubetydelig Feil, at den kan rettes som en Trykfeil. En Trykfeil kan overhovedet slet ikke bringes i Forbindelse med denne Udeladelse. Thi hele Motivering af Malttolden fattes i Motiverne. Det vilde være en Selvsølge, at dersom man overhovedet havde tænkt paa Malttolden, maatte en Begrundelse deraf ogsaa have været indeholdt i Motiverne. Det er et Vidnesbyrd om Mangel paa Omtanke, som forekommer mig atter at være særdeles forbausende fra en Ministers Side, som er i Færd med at gjøre det første saa afgjørende Skridt paa en ny protektionistisk Vej. Jeg er bleven gjort opmærksom paa en anden Feil, som antages at hidrøre fra en Tankeløshed, idet der staaer i § 1, at der tilstaaas disse Varer Kreditoplag. Jeg er ikke saa overmaade inde i de Begreber, at jeg tør derom have nogen afgjørende Mening, men det er fra saa god Side, jeg er bleven gjort opmærksom derpaa, at jeg ikke tvivler om, at her maa foreligge en Feil, idet det ikke er Kreditoplag, det gjælder om, men Transitoplag. Ved Omtalen af Maltstatten, som altsaa er bleven føiet til, skal jeg kun gjøre opmærksom paa, at her maa den høitærede Finanzminister og det høie Thing lægge Mærke til, at man kaster sig ind paa en Vej, hvis Konsekventer man aldeles ikke er i Stand til at overse. Dersom Maltet forbydes, vil man derved komme til at kvæle en Erhvervsgræn, som er ifærd med at udvikle sig og forhaabentlig vil komme til at spille en stor Rolle, en Rolle, som den burde spille her i Landet, nemlig Exporten af Malt. Den vil være væsentlig hæmmet ved en Told paa Bgg; det kan man jo sige sig selv; thi Udlandet vil ikke tilbagebetale os det, vi selv paa denne Maade have fordyret.

Naar vi se paa de andre Kornsorter, der ere omtalte, skal jeg gjøre opmærksom paa det eiendommelige Forhold, der er mellem Begrundelsen af, at der skal indføres Bygtold, og Begrundelsen af, at der ikke skal indføres Hvedetold. Byggen er jo Gjenstand